

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200494
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8319200494.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Mariannou Hirkovou v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanému I. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt F. S. XX, o zaplatenie sumy 2000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.000,- eur, úrok 1.240,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.000,- eur od 16.2.2016 do zaplatenia v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 04.02.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 2000 eur, dlžného úroku v sume 1240,63 eur, zmluvného úroku vo výške 18,76 % ročne zo sumy 2000 eur od 01.02.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2000 eur od 01.02.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola pohľadávka Postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na Žalobcu. Na základe Zmluvy právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 2000 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť istinu a zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, Postupca vyhlásil dňa 15.02.2016 Úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z Úveru zaplatil. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru. Poslednú čiastkovú úhradu Úveru žalovaný vykonal dňa 18.01.2017. Od tohto dňa však žalovaný žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonal.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Na pojednávanie nariadené na deň 30.05.2019 sa nedostavil žalobca ani žalovaný, predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní podaním zo dňa 23.05.2019. Žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil.

5. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami pre úver, sadzobníkom poplatkov, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou právneho predchodcu

žalobcu zo dňa 15.02.2016, upozornením zo dňa 19.01.2016, výpisom z účtu žalovaného, zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou a zistil nasledovný skutkový stav veci:

X. Právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaný ako dlžník dňa 02.06.2015 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka, č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2000,- eur. Výška úrokovej sadzby bola 18,76 % ročne. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 108 mesačných splátkach vo výške 42,30 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 25.07.2015 a poslednej dňa 25.08.2024. Výška RPMN bola 20,50 %, priemerná RPMN bola 11,53 %. Celková čiastka úveru bola uvedená v sume 4195,07 eur.

7. Výzvou na splatenie dlžnej sumy zo dňa 15.02.2016 predchodca žalobcu žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 2242,80 eur a to z dôvodu, že ku dňu 15.02.2016 vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za splatnú v celom rozsahu. Dlžná suma pozostávala z istiny 2000 eur, úroku 235,55 eur a poplatkov za upomienky 7,25 eur.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

10. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

11. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

12. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

27. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

28. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

29. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný právnym predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

30. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 108 splátkach vo výške 42,30 eur mesačne, od 25.07.2015 do 25.06.2024. Medzi stranami sporu bola aj dohodnutá výška úroku z úveru a to vo výške 18,76 % ročne. Výška RPMN bola v zmluve uvedená 20,50 %, priemerná RPMN na trhu 11,53, odplata za poskytnutie úveru 20,74, najvyššia prípustná hodnota odplaty 23,06, celková čiastka úveru 4195,07. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaného a to nesplácania dohodnutých mesačných splátok, žalobca vyhlásil ku dňu 15.02.2016 predčasnú splatnosť úveru.

31. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 2000 eur s príslušenstvom je dôvodná iba čiastočne.

32. Je nesporné, že strany uzavreli zmluvu o úvere a zároveň žalovanému na jej základe bol poskytnutý úver vo výške 2000 eur, ide o druh spotrebiteľského úveru a preto právny vzťah medzi stranami je potrebné posudzovať nielen podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ale zároveň aj podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. a preto je potrebné uvedenú zmluvu posudzovať podľa týchto predpisov a zároveň posúdiť jednotlivé nároky žalobcu, či sú v súlade s týmito právnymi predpismi ako aj súdnou praxou. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, tak táto je v súlade s právnymi predpismi, pričom je nesporné, že žalovanému bol podľa zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver a žalovaný nedodrжал podmienky zmluvy a tento úver prestal riadne splácať, čím zo strany žalobcu došlo dňom 15.02.2016 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Taktiež je nesporné, že dlh žalovaného predstavoval k uvedenému dátumu sumu 2000 eur na istine a sumu 235,55 eur na úrokoch a 7,25 eur na poplatkoch.

33. Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť ešte sumu 2000 eur, spolu so zmluvnými úrokmi vyčíslenými ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 235,55 eur.

34. Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

35. Súd preto žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy 2000 eur, ktorého výška nie je v rozpore so zákonnou úpravou a to odo dňa 16.02.2016, teda odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

36. Žalobca požadoval aj zaplatenie úrokov vo výške 1240,63 eur, ktoré boli účtované ku dňu 31.01.2019. Okrem toho žiadal priznať riadny úrok vo výške 18,76 % ročne z istiny 2000 eur od 01.02.2019 do zaplatenia. Podľa názoru súdu uvedený postup je v rozpore s terajšou súdnou praxou, keď dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka. Uvedený názor bol prezentovaný už v uznesení Najvyšší súd Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/143/1998 a na tento poukázal aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp.zn. IV.ÚS476/2012 zo dňa 18.09.2012 s tým, že takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Pokiaľ teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čiže k jeho zosplatneniu, tak potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Tento výklad považoval aj ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Súd taktiež poukazuje analogicky na ustanovenie § 16 ods. 1,2 a 5 zákona č. 129/2010Z.z., podľa ktorého v prípade predčasného splatenia spotrebiteľského úveru má veriteľ nárok na úrok a náklady len za časové obdobie do splatenia úveru, pričom v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ide o úkon, ktorým sa prakticky zastavuje pre dlžníka možnosť ďalej uhrádzať úver po splátkach a mal by ho zaplatiť v hotovosti s tým, že pre veriteľa nastupuje možnosť domáhať sa úrokov z omeškania a teda pokiaľ by mal dlžník platiť ďalej úroky ako aj úroky z omeškania, tak by dochádzalo k jeho dvojnásobnému zaťaženiu a spôsobovalo by to značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Z aktuálnejších rozhodnutí sa touto problematikou zaoberá najmä Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti zmluvných úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti zamietol.

37. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/151/2017 zo dňa 21.08.2018.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 2000 eur s prísl. Súd žalobe v časti istiny vyhovel v celom rozsahu a zamietol žalobu len v nepatrnej časti o zaplatenie úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

41. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.